

danne Aktiver, og at disse kom ind i Kassebeholdningen, har været til god Nytte for denne i de Maaneder, der er gaaet. Denne Aftale vil blive ved at gælde i de kommende Aar, for desværre ligger Staten jo inde med Aktiver, som den efter min Mening ikke burde ligge inde med, som er Arv fra Fortids Styrelse. Idealet af Finansstyrelse var vel, at Staten altid havde fuldstændig til Raadighed de Midler, den laa inde med, at det saa at sige var en kontant Beholdning, Staten havde, og jeg vil bebrejde det ærede Medlem for Æbeltoft-Kredsen, som har været Finansminister i 3 Aar, at han ikke forsøgte ad den Vej at komme langt videre, at han ikke ad den Vej lettede Staten for saadanne Aktiver, medmindre det ærede Medlem maaske mente, at Statsanstaltens Midler ikke burde anvendes paa den Maade. Det mener jeg nu, de meget vel kan. Det er en Anstalt, der sorterer under Finansministeriet, og det er rimeligt, at den tjener Finansernes Tarv, og jeg kan ikke se rettere, end at Finansernes Tarv er den størst mulige Kapitalbeholdning til Raadighed baade for den almindelige Tids Skyld og ganske særlig under de nuværende Forhold. Men det er da den anden Trediedel af disse Millioner, som efter min Mening i de kommende Aar, hvis da en efterfølgende Finansminister vil følge de samme Principper, som jeg har fulgt — og jeg tror, han paa dette Punkt nemt vil komme til det —, ganske sikkert slet ikke vilde være anvendt paa nogen af de 3 Maader, som det her siges, at Statslaanet skal komme i Vejen for.

Saa er der den sidste Trediedel tilbage, 16—17 Mill. Kr. Jeg vil indrømme, at de Pengeinstitutter og Forsikringselskaber, der er Tale om, kunde tænkes at anvende — og ogsaa har anvendt — deres opsparede Kapital til Kommunelaan, Kreditforeningsobligationsindkøb o. s. v. I de følgende to Aar drejer det sig om et Beløb paa 8—9 Mill. Kr. om Aaret. Der udstedes og afsættes aarlig Kreditforeningsobligationer her i Landet til et Beløb af 80—90 Mill. Kr. Jeg vil gerne spørge, hvad 8—9 Mill. Kr. egentlig betyder i Forhold dertil? Hvis Halvdelen eller Trediedelen af dette Beløb skulde anvendes til Køb af Obligationer, maa man dog indrømme, at noget saadant som 2—3 Mill. Kr. om Aaret til Kreditforeningsobligationsindkøb ikke kan betyde stort.

De danske Kommuner's Gæld er i dette Øjeblik 380 Mill. Kr., altsaa omtrent saa stor, som Statsgælden vilde blive, hvis dette Forslag vedtages. Men deraf har

Københavns Kommune en meget stor Del, og den skal maaske ikke regnes med i denne Sammenhæng, saa der bliver vel tilbage 160 Mill. Kr. som Gæld, der paahtilber de danske Kommuner udenfor København. Heller ikke overfor et saadant Beløb tror jeg, at det Beløb, det her drejer sig om, at Staten skal indvinde gennem Opsparelser, som har fundet Sted i Forsikringsselskaberne, har nogen særlig Betydning. Jeg tror, man overdriver i høj Grad. Man overdriver naturligvis i god Tro — hvad skulde man ellers gøre —, men man overdriver. Her er ikke Tale om en saadan Vinden ind fra Statens Side paa andre Gebeter, at der sker noget som helst, der kunde ligne Overgreb. Men jeg maa have Lov til i alt Fald at appellere til dette, at vi alle staar som Statens Repræsentanter. At Finansministeren først og fremmest ser paa Statens Tarv, kan dog vel ingen bebrejde ham, og saa maa Kommunerne komme i anden Linie og Kreditforeningsobligationerne i tredje. De Herrer, som taler, forekommer det mig, som Kommunerepræsentanter, maa dog huske paa, at det er de ikke i denne Sal. De er Statsrepræsentanter, og naar Staten er i Nød — og jeg maa stadig hævde, at Staten er i saare vanskelige Kaar —, saa maa man virkelig først og fremmest se paa dette. Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) sagde, at jeg havde indrømmet, at der ikke var øjeblikkelig Nødstilstand. Nej, det er meget sandt, det er ikke saaledes, at der ikke i Kassebeholdningen findes de Midler, som lige nu eller i de kommende Maaneder vil behøves. Hvor galt vilde det ikke ogsaa se ud, hvis det var Tilfældet! En saadan Mulighed vil jeg slet ikke have for Øje, og for at fjerne denne Mulighed er jo netop Loven om Statsbeviser givet. Men man vil dog kunne begribe her i det høje Folketing, at hvis det ikke havde været nødvendigt at udstede de 5 Mill. Kr. Statsbeviser, var det ikke sket; deres Udstedelse vidner dog noget om, at Staten arbejder under vanskelige Kaar. Og under saadanne Forhold maa jeg atter spørge: Er det saa dog ikke rimeligt, at vi maa se paa, hvad Staten trænger til, og et Øjeblik skyde Kommunerne til Side? Hvad Kommunelaanene angaar, vil jeg gøre opmærksom paa, at Bunden dog ikke er skrabet ren her i Landet, fordi man optager et 50 Mill. Kr.s Statslaan; Finansministeren er ikke en Attila, der gaar hen over Landet paa en saadan Maade, at hvor han har været, vokser der intet Laanegræs mere. Der er dog andre Institutter end de Forsikringsselskaber, som